

ærede Kultusministers Udtalelser baade ved Samlingens Slutning her i Fjor og senere i Odense tvivlsomt, om Skolelovsforlaget vil blive fremlagt paa ny af den højtærede Minister i den nærmeste Tid. Den højtærede Minister udtalte i Fjor ved Sagens Slutning her i Tinget, at hvis Sagen skulde bringes frem igen, maatte der vise sig bestemte Tegn til, at de Hovedpunkter, om hvilke der havde vist sig Uenighed, vilde kunne overvindes. Jeg tilstaar, at jeg ikke ret ser, hvorledes disse Tegn skulde vise sig, før Lovforlaget paa ny kommer til at foreligge. Det kan næppe ventes, at noget af Partierne paa Forhaand vil udtale, at det nu vil indtage en anden Stilling, end det den Gang indtog til noget af de Punkter, som vare Stridspunkter i Fjor. Noget saadant vil først kunne komme frem gennem en egentlig Forhandling derom; de forskellige Partier vilde næppe paa noget Punkt erkende paa Forhaand, at de nu fratagde den Opfattelse, som de mente den Gang at burde gøre gældende over for dette eller hint Stridspunkt, saaledes at dette nu kunde betragtes som bortfaldet. Jeg vil for Højres Bedkommende tillade mig at henvise til, at der paa dets i Sommer vedtagne Program udtrykkelig er udtalt Ønsket om en Reform af Folkeskolen sammen med en Forbedring af Lærernes økonomiske Stilling, og det bør sikkert siges, at man fra Højres Side vil sætte megen Pris paa, at denne Sag kunde blive gennemført saaledes, at der blev tilvejebragt baade en virkelig Forbedring af Lærernes økonomiske Stilling og en virkelig Forbedring af selve Skolens Raar. Det er en Sag, som formentlig kun lidet egner sig til at blive Genstand for det private Initiativ. Skal den komme frem, med Udset til at kunne gennemføres, maa det sikkert være fra Regeringens Side. Jeg vil derfor udtale det Ønske, at den højtærede Kultusminister maatte kunne føle saa megen Tillid til, at der dog var Mulighed for en Ordning af dette vigtige Spørgsmaal, at han kunde føle sig kaldet til at tage Sagen op igen. Paa hvilken Maade han vilde tage Sagen op igen, maatte selvfølgelig blive Genstand for hans egen Overvejelse. — I Forbindelse hermed — her er jo Tale om en Forbedring af de økonomiske Raar for Mænd, som ere mindre heldigt stillede — kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra den sidste ærede Taler (Vojten) med Hensyn til Krigsinvaliderne. Jeg har haft den Ære at indbringe et Andragende her i Tinget fra de Komiteer, som i sin Tid foranstaltede Invalidesternerne, og de Oplysninger, som deri bringes om Invalidernes

Raar, som disse Komiteer have haft Lejlighed til at gøre sig bekendte med, indeholde efter min Formening en ikke ringe Opfordring for os til at lindre den Trang og Nød, som uden Tvivl er til Stede hos et ikke ringe Antal Krigsinvalider. Jeg tror, at vi skulde at gøre, hvad der fornuftigvis og rimeligvis kan gøres, for dem, som have ofret Blod og Lemmer for Fædrelandet. — Med Hensyn til Kultusministeriets Budget ønsker jeg at henlede ikke just den højtærede Ministers, men mere det høje Tings Opmærksomhed paa, at det kongelige Teaters Budget paa det foreliggende Finanslovsforslag kun udviser et Statstilskud af 133,000 Kr. Tager man Hensyn til, hvor stort Tilskuddet har været i tidligere Aar, vil man se, at det i Gennemsnit for Aarene 1890—94 var omtrent 214,000 Kr. Der er altsaa her en ret betydelig Nedgang. Med al Anerkendelse af den højtærede Teaterbestyrelses Virksomhed i saa Henseende tror jeg at turde udtale, at dette Resultat ogsaa noget skyldes Teaterkommissionens Virksomhed, og jeg finder Anledning til at udtale det, da man har været tilbøjelig til at tro, at denne Kommission var mindre virksom, end den i Virkeligheden har været, fordi det ikke endnu er lykkedes den at kunne bringe sine Arbejder til en saadan Afslutning, at Resultatet har kunnet forelægges her. Men hvad jeg særlig vil lægge det høje Ting paa Sinde, er det ønskelige i, at der dog omsider her fremkom noget Vidnesbyrd om, hvorledes man egentlig agtede at stille sig over for det kongelige Teater. Den Finanspolitik, som har været fulgt her i en Række Aar: at sætte Forestillingsindtægten vilkaarlig saa højt op, at den dækkede Udgifterne, uden Skygge af Udset til virkelig at faa denne Indtægt ind, kan ikke blive ved at gaa. Det er givet, at det kongelige Teater ikke kan drives uden Tilskud fra Statens Side — det tror jeg, det høje Ting maa gøre sig klart — og det var derfor ogsaa ønskeligt, om der fremkom Vidnesbyrd om, at man ogsaa fra dette Tings Side var villig til at give et fornuftigt og rimeligt Tilskud til det kongelige Teater. — Paa § 26 III under Nr. 8 og 10 er opført et Par mindre Bevillinger til Tilskud til Tilvejebringelse af ny Støde- og Panteregistre for en Del af Sønder- og Møls Herreder og til Tilvejebringelse af Støde- og Panteprotokoludskrifter for Bejlo, Vesteregeborg og Mogenstrup Sogne. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister, om ikke denne Lejlighed kunde benyttes til at alt Fald for disse Jurisdiktioners Bed-